

UZB. Č. ADA I. O ARA POČI

1884 na osnivačkoj skupštini Povjesno arheološkog društva Istre osnovan je Muzej provincije Istre. Inicijativu za osnivanje muzeja pokrenuli su povjesni i arheološki radnici Istre povodom nalaza predistorijskih gradina Berme, osobito Picugi udaljen 7 km od Poreča, gdje je nadjena velika ilirska nekropola. Prva jezgra muzeja bila je darovština privatne zbirke, koju je počeo skupljati Scampichio, a nastavio Lucijan Tamaro. Osim iskapanjem muzej se je povećavao slučajno nadjenim predmetima po posjedima porečkih plemića pri kopanju jaraka za srednju vinograda. Većinom su to bili predmeti rimskog razdoblja iz nekropole ili rimskih seoskih vila. Muzejske su zbirke bile smještene u zgradi bivšeg Dječkog doma na Marforu. Predmeti nisu bili izloženi sredjeni poznirkama, u zrcali predmeta teško se je bilo snaditi; vrijednost im se povećavala što im se je veća starost pridavala. Inače su se predmeti istraživali bez stručne spreme u želji, da se što više predmeta negomila u muzej. Takva su istraživanja oljuštila mnoge arheološke lokalitete, koji su izgubili značajne uvide u kulturne i društvene prilike kao i objašnjavanje prelazno razvojnih momenata.

Kameni natpisi kao i fragmenti arhitekture starog i srednjeg vijeka bili su smješteni kojekuda: u dvorištu provincijske palače, na Marforu, u stariju i krstionici i prostoru Maurovog oratorija Šufrazijske bazilike. 1887. god. je od značajnijih predmeta na ostacima glocira Martovog trima bio uređen lapidarij.

Nepravednim Rapalskim ugovorom Istra hrvatske pokrajine pala je pod Italiju. Poslije prvog svjetskog rata Muzej provincije Istre prešao je u Pulu. U Poreču je u romaničkoj kući Dvaju svetaca uređen lapidarij i kolekcija uljenih svjećica i pečata na tekulama rimskog razdoblja... 1925 je u Poreču osnovan Gradska muzej povijesti i umjetnosti u sebornici Istarskog sabora, koja se je nalazila u gornjem katu bivše franjevačke crkve sv. Fane. Predmeti nisu bili sistematski uređeni, a izloženi su svi koji nisu prešli u Pulu. Među portretima i grgovima plemića nizale su se veltrine sa predmetima iz drevne preistorije.

Prošlog svjetskog rata Poreč je strahovito postradalo. Sto od požara 1943., sto od bombardiranja 1944. god. postredala je zgrada u kojoj je bio smješten muzej. Muzejski predmeti osim uljeni slika, koje su pocinile opržene dimom i plamenom, nisu bili nestradali, ali radi oštećenosti zgrade bili su magazinirani. Po

Poslije rata muzejske su zbirke postradale. Mnogim se predmetima zameo tragox. Pre istorijska zbirka Picugi, kolekcija lucerna i numizmatička zbirka preneseni su u surhu čuvanja u arheološki muzej u Pulu. Istrom 1952. god. nestojanjem muzejskog rednika u Istri osnovan je Gradski muzej, koji je smješten u baroknoj zgradi obitelji Šinčić. Etnografska zbirka uređena je u Istarskoj romaničkoj kući u ulici Decumani.

1953. god. muzej je dobio stručno lice za arheologiju i kulturnu historiju, a 1954. stručnog etnografa i promjenio naziv Muzej grada i

kotara Poreča. Time je muzeju određen djelokrug djelovanja na arheološkom, kulturno prosvjetnom i etnografskom području.

Muzej je uspostavljen, pošto ~~gajje~~ dirigirala tradiciju prvog u Istri arheološkog muzeja, turistička potreba i kulturno prosvjetne svrhe. Neznatni ostatak nekad velikih muzejskih zbirki ne sama postave neće nikada zadovoljiti. Premda zgrada ima dosta površine 200 metra kvadratnih za izlaganje ipak radi raspršenosti prostorija nije pogodne za izložbu muzejskih zbirki. Prizemlje i prvi kat slabo su ravjetljeni. U muzeju nema mjesto za depo, radni i studijski prostor. Izložba muzeja je provizorna. U II. katu 1. sobi je predistorijska zbirka, upravo mizerni ostatak velike zbirke, u drugoj sobi je rimska zbirka. U I. katu 1. sobi su izložene fotografije spomenika, koji su na terenu, u 2. sobi kulturno prosvjetna zbirka. U velikim dvoranama prvog i drugog kata izloženi su portreti plemića. U dvorani u prizemlju je lapidarij. Radi provizornosti izložbe i radi neprikladnosti zgrade postavljena je reorganizacija muzeja. Reorganizaciju otešavaju prilike, koje otešavaju, da zgrada muzeja bude dodjeljena pod upravu muzeja. U koliko se dodjeli upravi muzeja, zgradom će raspolažati muzej prema s svojim potrebama i prvenstveno ukloniti dućan u prizemlju muzeja, koji je krnji ugled muzeju i spriječiti organiziranje preistorijske zbirke koja bi se uvelila u prizemlju muzeja. U I. katu bi se uređila rimska zbirka, a u II. srednjovjekovna zbirka. U hafama prvog i drugog kata ostali bi portreti plemića. U susjedni prostorijama prvog i drugog kata uređila bi se kulturno prosvjetna zborka, zbirka NOBe i zbirka moerde hrvatske keramike. U prizemlju muzeja ostao bi lapidarij u dvorištu muzeja ~~uzku~~ uređila bi se grbološke zgirk. Tako će se omogućila jedna bolja izložba muzejskih zbirki, štozadovoljilo potrebi i staroj tradiciji ovog prvog u Istri arheološkog muzeja.

U koliko se i dodjeli zgrada obitelji Sinčić pod upravu muzeja ipak neće biti riješen problem mujejske izložbe modernog katarkta, koji je u Poreču potreban radi jakog turističkog mesta, jer zato to ne odgovara mujejske zgrade. Stoga je G.O. podnesen prijedlog, da se muzeju dodjeli ex vila Polezini. Ova klasicistička vila se nalazi unutar arheoloških lokaliteta iz predistorije i rimskog razdoblja, gdje su ostaci kompleksa poganskih hramova. Park u kojem se nalazi vila uređio bi se arheološki park. Vila sa svojim velikim i svjetlim prostorijama, podpuno bi odgovarala za modernu izložbu mujejskih predmeta. U prizemlju bi se uređila predistorijska zbirka Picugi i ~~zis~~ iznad lapidarij rimskog razdoblja. U I. katu rimska i srednjovjekovna zbirka u III. katu zbirke narodnog preporoda u Istri iz druge polovine 19. st. i sve bi zbirke završavale sa zborkom NOBe. U staru mujejsku zgradu bi se preselila i dopunila etnografska zbirka, zatim binostala u kulturno prosvjetna zbirka, zbirka modrne hrvatske keramike, grbološka zbirka i ostala bi na starom mjestu zbirka portreta obitelji konte Čarli. Osim toga u muzej bi se smjestila naučna biblioteka, koja je posla je rata stradala, sada megarimizirana čeka sretni čas, da ju se sredi. Take bi se riješio problem kulturnih ustanova, koje ima ju veliki ugled u domovini i u inozemstvu. Riješenje problema zavije, premda je veliko nastojanje muzeja. Savjeta za prosvjetu i kulturnih i prosvjetnih radnika, budući se daje prednost iskoristiti zgradu u ugostiteljske svrhe, ne za kulturne potrebe, za razvoj turizma. Kao i da i muzej nije pored ugleda i reprezentacije grada, predanja kulturne baštine Širi narodnim slojevima i djacima i turistički problem. Atraktivija, koja

je i te kako vežna za jedno turistiko mjesto.

Osim spomenutih zbirki pod nadzorom muzejs je lapidarij u loži na trgu Sv. Lovreča.

Vrlo značajnog naučnog karaktera je u prahistorijskoj zbirci skupina predmeta ili zapravo zbirka Picugi, koja potječe od velike predhistorijske nekropole, sa mnogo predmeta, koji karakteriziraju ilirsку kulturu. Među predmetima se ističu oslikane, jedini primjerici te vrsti kod Ilira. Od nekada velike zbirke, u Poreču su tek neznatni ostaci ostalo je pohranjeno na čuvanje u arheološkom muzeju u Puli. U rimskoj zbirci ističu se sa vrlo velikom umjetničkom obradom portreti rimljana i rimljenke. Rano srednjovjekovna zbirka, koja još nije uređena i sastavljena je sastavljena s fragmentarnih karakterističnih, za prelaznu fazu od kasne antike prema srednjem vjeku.

Od ostataka nekad velikog broja muzejskih predmeta muzejske su se zbirke povećale samo pojedinačnim slučajnim nalazima, ako se isključi skoro prenesena u muzej zbirka srednjovjekovnih fragmentata. Nabavljeni je starog oružja, kao i nekoliko delova edicije za etnografsku zbirku. Predmeti su nabavljeni ponodom u muzeju. Predmete srednjovjekovni fragmentata došle su u muzej posredstvom Konservatorskog zavoda iz Eurovog oratorija Eufrazijeve bazilike od biskupije, koja je ih je smatrala svojim, premda je dokazano da su predmeti vlasništvo IOGOM-a Poreču.

Na početku je muzejom upravljalo Istarsko povjesno arheološko društvo. Podaci o stručnom osoblju muzeja ne mogu se dati, jer su unisteni svi izvori o muzeju, koji su se nalazili u muzeju. Pošto je 1952. god. bio ponovno uspostavljen muzej, briga nad muzejom povjerena je počasnom konzervatoru uz izvjesni honorar nastavnici Dori Lovrinović. Poslije nje je zu istu svrhu bio za par mjeseci honoriran prof. Vjekoslav Pretegjani. U trećem mjesecu 1953. je namješteno u muzeju stručno lice kustos pripravnik Ante Šonje, diplomirao XXV grupu Povijest umjetnosti sa klasičnom arheologijom. 1954. je imenovan upraviteljem. 1954. je načinjen kustos pripravnik etnografske struke Darija Tuzor.

Stručna knjižnica je podpuno postradala u poslijeratnoj situaciji, većinom razvrijeđena od raznih ustanova i od privatnika. Nekada je bila kompletna za povjesni i arheološki studij na ovom području. U zadnje tri godine nešto je kupljeno, a većinom darovano; knjižnica je sakupila oko 1000 primjeraka stručnih knjiga. Potrebito mi bilo je nabaviti Atti e memorie delia Societa Istriana, koji su prije prvog svjetskog rata štampani u Poreči i bez kojih se ne može zamisliti naučni rad na ovom bogatom arheološkom području. Trebalo bi nabaviti prije ratno izdanje Starohrvatske prosvjete, sva izdanja časopisa Arheološkog muzeja u Zagrebu, sva prijeratna izdanja Jugoslavenske akademije iz područja arheologije, povijesti, povijest-umjetnosti i etnografije.

Muzejski arhiv podpuno je stradao. Tek su sačuvani podaci od kada je muzejski arhiv ponovno započeo.

Za fototeku je nabavljeno dosta fotografija, koje će se prvom prijlikom srediti.

Sve pomoćne zbirke osim one u Sv. Lovreču spojiti će se u muzej čim to priklake omoguće radi preglednosti i cijelovitosti.

Asko je muzej provizornog izložbenog karaktera, to se kroz cijeli opis provodi njegova problematika, u kojoj je sadržan perspektivni plan. Isda bi se muzeju dodjelila ex vila Pôlezini riješili binse svi problemi, zadovoljilo bi se tradiciji i kulturno prosvjetnoj potrebi škole i širokih narodnih slojeva. U protivnom ostati će se kod Želja i da se sačuva barem ono što je preostalo od ratnog i poslije ratnog

4

stredovanja.

Prije prvog svjetskog rata muzej je izdavao časopis *tti e memorie* delma societa istriana. Tu je literatura o muzeju njegov rada. Članici poslije rata o muzeju izašli su sljedeći:

- 1) Ante Šonje, Prigodom 70-godišnjice Muzeja grada i kotara Poreča - vjesti, Društva mujejsko-konzervatorskih radnika VR hrvatske, Zagreb, kolovoz 1954. - godine III. Broj 4.
- 2) Ante Šonje, Muzej grada i kotara Poreč, Muzej, Muzej, Muzej, Konzervatorskih radnika Poreča, Zagreb 1954.
- 3) Matušić, Blenko, Muzej zagradit, Mater Poreč, Poreč, Ravnje 1952, bl. 2.

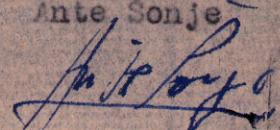
Muzej nije poslije rata vršio nikakvih iskapanja, osim zaštitnih iskapanja medju ruševinama u poreču Terenski rad teži upoznati teren na području "Oka Poreča i čuvati postojećih ili novo poznatih arheoloških lokaliteta i spomenika.

1953. god. bile su dane značne dotacije za uspostavu muzeja. 1953 je budžetom bio osiguran osptanski. 1954. god. je bio dodjeljen budžet, sa kojim je muzej mogao opstojeti i vršiti i vršiti izvjesnu djelatnost osobito u pogledu litne pomoći i zaštite spomenika.

osni statistički podaci:

broj posjetnika	1953	1953	1954
Broj posjetnika			14.000
Prijavljivanja			15. ukupno
Personalni	100470	600000	495900
Funkcionarni	205000	430940	715042.- Din.
	305.470,-	690.940--	1210.942

Upravitelj muzeja
Ante Šonje

305.470
690.940
1.210.942
4,206.312